

una espurna de reflexió vers el medi natural i enmig del foc de les nostres vides,

si em permeteu, una mica rutinàries i combustionades.

Els remeis dels nostres avis

per Joan Segura

L'estiu passat es va celebrar l'exposició que sota el títol genèric «Els remeis dels nostres avis: Herbolari de l'Alt Camp» organitzà la Comissió de Natura de l'I.E.V. El contingut quantitatiu de la mateixa no va ser gens despreciable, tenint en compte que l'exposició, tal com s'explicava en algun cartell col·locat a l'interior de la sala, tenia el caràcter de recull de plantes, i en absolut pretenia de mostrar totes les plantes medicinals de la comarca (cosa, per altra banda, impensable de fer amb l'espai de que es disposava per mostrar-les al públic).

En tot cas, una qüestió discutible fora el criteri que es va seguir per triar la cinquantena de plantes que es van mostrar a l'exposició, doncs es pot aduir que potser hi faltaven algunes, i n'hi sobraven d'altres. La característica principal que va servir per l'exposició va ser que hi estiguessin representades la major varietat possible de remeis coneguts popularment, ja que els visitants buscaven precisament això i les més variades utilitats medicinals. Així no era estrany veure algunes persones prenent nota de les virtuts d'aquesta o d'aquella planta.

L'aspecte qualitatiu de l'exposició és potser més discutible, doncs el muntatge es podia haver plantejat de varies mane-

res. La solució que es va triar va ser fruit de la necessitat de que fos una exposició no acadèmica, sino molt entenedora i eminentment popular, en la que destaqués sobretot, l'element gràfic: les plantes. Tant per facilitar el reconeixement posterior de la planta al camp, com per confirmar que es tractava d'alguna ja coneguda. I és en aquesta part on creiem que es fonamenta gran part de l'èxit de l'exposició (avalat per la quantitat de visitants que va tenir).

Ara bé, no podem passar per alt, en un comentari d'aquest tipus, que la presentació de l'exposició no hagués estat possible sense un equip de persones que hi van dedicar moltes hores. I no perquè la gent que hi va participar fossin grans especialistes en el tema, sino perquè van demostrar un gran esperit de sacrifici i molta constància. Esperit de sacrifici, perquè hi van haver de gastar moltes hores (i deshores), i constància, perquè tot plegat, la preparació va durar més d'un més.

Creiem doncs, que apart dels aspectes criticables que pogué tenir l'exposició (i que no seré jo qui els exposi), la Comissió de Natura de l'I.E.V., ha omplert un buit en el panorama cultural de Valls i Comarca.

Notes a les Exposicions

per Sefà Figuerola i Domènech

L'A.A.E.M.I.- Ara
Capella Sant Roc, I.E.V.
del 8 d'abril al 17 1983

L'Associació d'alumnes i ex-

alumnes de l'Escola de Mestria Industrial, ha demostrat una vegada més, que és una Entitat Viva, on les persones poden trobar diferents mitjans, per a canalitzar les seves afeccions.

Afeccions que van des de la filatèlia, escacs, electrònica, fotografia... per a passar a les que en podríem dir més esportives, com són les que duu a terme la Secció de Muntanya, on l'excursionisme, l'espeleologia, l'escalada, han desplegat molta activitat, realitzant expedicions a diferents Països, el ressò de les quals, hauria deixat parats aquelles persones que amb il·lusió van contribuir al naixement de l'Entitat.

«L'Europa de les Nacions»

Cartografia dels PP CC. dels ss. XVI-XVII-XVIII i XIX.

Sala Sant Roc. I.E.V.

8 d'abril al 17. 1983.

Promocionada i organitzada pel «Ciemen», -Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i Nacionalitats. Hem pogut constatar una vegada més, com al llarg del temps, els PP CC, han estat tractats com a «País», malgrat els esforços que han fet els grans monstres que tenim per veïns, tant al Nord, com al Sud, que, de sempre, han cobejat les nostres terres.

Els gravats cartogràfics, datats entre els Segles XVI -XIX, en són una mostra més.

Gravats de tècnica molt acurada, amb finalitats precises, -siguin comercials, militars, religioses...- I, com diu molt bé el fullet explicatiu, s'hi copsen lleugers matisos, tant en la forma, -panxuda o allargassada- com en la manera de veure-la. Segons siguin fets per cartògrafs francesos o italians, que normalment les realitzen en ocasions bèl·liques, tot i que hi ha algunes excepcions. Mentre que en els holandesos, hi traspuja la sensació de pau de les ciutats catalanes.

Completava l'exposició, un índex amb la relació de demografia, extensió del sòl, i també el nombre d'habitants i estudiants universitaris.

Artistes austríacs. Dibuix

Capella Sant Roc. I.E.V.

22 abril a l'1 de maig. 1983.

Com en tota exposició col·lectiva, la diversitat de l'obra fa que resulti un conjunt heterogeni. Sense cap mena de lligam.

El grup Odisseus in Domini, compost per 16 persones, a més a més del dibuix, se serveix també de la fotografia, per intentar plasmar el que sent i arribar al públic.

Si ho aconsegueix? Això és diferent. Crec que són molt poques les obres exposades que tenen una certa qualitat.

Exposició que no diu res de nou. Ni per la temàtica ni per la realització.

Benet Ibáñez - Fotografia

Sala Sant Roc I.E.V.

23 d'abril a l'1 de maig. 1983.

Aquesta exposició, on veiem diferents temes i estils. -Alguns dels quals recorden la fotografia de Hamilton, amb enquadraments romàntics- per passar als esportius, panoràmics, etc. Servint-se de la tècnica del revelat, adient a cada tema. Demostren com Benet Ibáñez, sap desenvolupar-se en aquest art, com ho reafirmen molt bé, els guardons aconseguits en diferents concursos, tant a nivell Nacional, com Internacional.

Es per això i com diu molt bé, ell mateix en la presentació del catàleg, «Que la fotografia, és un llenguatge Universal».

Vives Ferré - Olis

Capella Sant Roc. I.E.V.

Del 6 de maig al 15. 1983.

Pintura realista, en què abunden paisatges de les nostres contrades.

Tot amb tot, crec que pintar és quelcom més que agafar uns pinzells i copiar el que veiem. En la pintura, sempre hi ha d'haver una bona part de sensibilitat, sensibilitat que serveix per copsar un més enllà, a la vegada que és l'autor qui regeix l'espectador, fent que centri l'atenció on ell vol.

I, és aquí, on la pintura de Vives Ferrer falla, perquè es queda només en simples quadres d'omplir parets.

*Assumpta Solsona –Gouache i pastel
Sala Sant Roc. I.E.V.
Del 6 de maig al 15. 1983.*

La pintura de l'Assumpta, plena de suggeriments subtils i fina ironia, com si com nen entremeliat, volgués riure's de nosaltres i a la vegada fer-nos adonar que la vida, malgrat tot, no és tan tràgica, o no ho és dins la mesura en què un mateix la vulgui prendre.

Pintura tècnicament aconseguida, que crea una atmòsfera densa o lleugera, sempre dins d'un alè vellutat, que dóna calidesa a temes que podrien semblar freds. Influenciats sobretot, pel medi on es mou.

*1.ª Mostra Infantil i Juvenil d'Arts Plàstiques. Picasso.
Sales I – II I.E.V.
del 6 de maig al 15. 1983.*

Organitza: Institut Català de Serveis a la Joventut. Generalitat de Catalunya.

Una vegada més, comprovem com infants i adolescents, posseeixen una capacitat de creació ben alta, per expressar-se i comunicar-se.

Els dibuixos i les pintures d'aquesta exposició, tenen tots com a rerafons, Picasso, ja sigui la seva persona, ja sigui la seva obra. –Temes o Èpoques pictòriques–.

Com en tota mostra col·lectiva, el resultat és heterogeni, ja que al costat d'obres molt aconseguides, se'n troben d'altres que no ho són tant.

*Secció d'Espeologia de l'AAEEMI
Capella Sant Roc. I.E.V.
del 18 de maig al 27. 1983.*

Organitzada per la mateixa Secció, que ha fet un muntatge combinant fotografies amb el material que s'empra per a aquesta finalitat.

Al mateix temps, serveix per veure l'evolució dels diferents estris dels quals se serveixen avui en dia i es servien abans en aquest deport.

*Núria Alba i Lluís Soler. –Ceràmica
Sala Sant Roc. I.E.V.
del 20 de maig al 5 de juny. 1983.*

Aquesta exposició, presidida per una manca de coherència, podria dividir-se en dues parts. D'una banda, peces anomenades «clàssiques» dins el món de la ceràmica. I l'altra, peces que volen suggerir formes orgàniques –marines sobretot–.

Crec però que cap, o molt poques, aconsegueixen el nivell tan tècnic com artístic. I, és en les últimes peces, on els colors de «confit» malmeten molt, el xic d'atraient que guaguin tenir.

*Coordinadora Escoles Catalanes
Capella de Sant Roc I.E.V.
del 10 de juny al 19. 1983.*

Organitzada per la Coordinadora d'Escoles Catalanes de l'Alt Camp i el Baix Camp, de la Conca de Barberà i del Tarragonès.

Mostra dels treballs realitzats pels alumnes, sota la direcció dels seus mestres.

Una vegada més, ens adonem com, de mica en mica, va avançant-se en aquest camp tan compromès de l'ensenyament.

*Pascual Berniz –Olis. Dibuixos.
Sala Sant Roc. I.E.V.
del 10 de juny al 19. 1983*

La temàtica d'aquesta exposició, és presidida per la dona, preferentment dins l'ambient íntim-casolà.

La tècnica, –no sempre aconseguida– combinant oli i pastel, fa que doni una qualitat intimista a l'obra. Juga però amb colors que creen contrastos massa violents pel tema que ell pinta. Colors que van des d'uns blaus agrissats, –molt freds– amb d'altres que taronges i vermells.

Els dibuixos, –aiguades amb tinta xina– segueixen també la mateixa temàtica que les pintures.

Joan Benàssar -Pintura
Sala Sant Roc I.E.V.
del 22 de juny al 3 de juliol. 1983

L'obra d'en Joan Benàssar, carrega de força. Força de la qual ell se serveix, mitjançant la pintura, anàrquica en certa manera i molt suggestiva, on, el color hi juga un paper molt important, ja que el dibuix hi és esquematitzat i estilitzat. I, són només unes línies, les que suggereixen l'entorn, les persones, el moviment, els instruments, -violí, piano, violoncel, etc...- Motius de diferents quadres, com si l'artista, creés tot un espai simfònic, harmonitzat amb colors.

Pintura tècnicament aconseguida, en què s'hi veu el domini i la precisió tant amb la taca com amb la línia, per col·locar-les en el lloc adient, fent que l'atenció se centri on ell vol.

Els instruments de música tradicional a Catalunya
Capella Sant Roc I.E.V.
del 22 de juny al 10 de juliol. 1983.

Organitzat per la Caixa d'Estalvis de Barcelona. El muntatge d'aquesta exposició, resultà molt reeixit, ja que, a més a més dels instruments, es completava amb dibuixos i textos, en els quals s'explicava l'origen, la manera de tocar-los, i quan es feien o es fan servir.

Ja que si bé molts d'ells, avui ja no s'empren, d'altres els podem veure encara en moltes festes de caire popular.